

Informacje ogólne

Ochotnicze Hufce Pracy zostały powołane do życia 13 czerwca 1958 roku. Główne zadania, jakie przed nimi wówczas postawiono to: niesienie pomocy w rozwijaniu gospodarki oraz stwarzanie młodzieży warunków do zdobywania zawodu.

W 1958 roku powstało pięć hufców – cztery działały na terenie Bieszczad pomagając przy budowie linii kolejki wąskotorowej Rzepedź – Moczarne, a jeden, pierwszy stacjonarny hufiec pracy, pomagał w rozbudowie Zakładów Chemicznych w Oświęcimiu. Jako następne powstawały hufce w Zgorzelcu, Turosszowie i Bogatyni, Rudzie Śląskiej, Sosnowcu, Jastrzębiu- Zdroju, Chorzowie, Jaworznie, Poznaniu, Zabrze-Makoszowych, Bielsko-Białej i Kędzierzynie. Początek działalności OHP na Pomorzu Zachodnim datuje się na 15 maja 1959 roku, kiedy to 366 junaków rozpoczyna pracę w szczecińskim przedsiębiorstwie budowlanym. W województwie zachodniopomorskim funkcjonuje obecnie 18 jednostek organizacyjnych, w tym:

1. 2 Centra Edukacji i Pracy Młodzieży;
2. 3 Ośrodki Szkolenia i Wychowania;
3. 9 dochodzących Hufców Pracy;
4. 2 Rejonowe Ośrodki Szkolenia Zawodowego Młodzieży.

Wśród zadań, jakie stoją przed OHP, wymienia się m.in.:

1. zapobieganie degradacji kulturowej tysięcy młodych dziewcząt i chłopców poprzez umożliwienie im zdobycia kwalifikacji zawodowych,
2. planowanie i organizację środowisk wychowawczych poprzez tworzenie centrów kształcenia i wychowania, ośrodków szkolenia i wychowania, hufców środowiskowych, młodzieżowych biur pracy oraz klubów pracy. W tych ośrodkach sprawowana jest opieka, podejmowane są także działania z zakresu profilaktyki i resocjalizacji uczestników OHP, jak również młodzieży pozostającej poza strukturami hufców,
3. organizację kursów i szkoleń zawodowych dostosowanych do potrzeb rynku pracy,
4. organizację poradnictwa zawodowego, pośrednictwa pracy, oraz krótkoterminowego zatrudnienia uczniów szkół ponadpodstawowych i studentów.

Podmiotem działań OHP są trzy grupy młodzieży: pierwsza, wywodząca się z rodzin dysfunkcyjnych, niedostosowanych społecznie lub patologicznych, dla której OHP jest szansą na otrzymanie wykształcenia i zawodu; druga grupa to absolwenci szkół ponadpodstawowych, posiadający kwalifikacje zawodowe, jednakże zagrożeni bezrobociem; trzecią grupę stanowi młodzież ucząca się, która w czasie wolnym od nauki pragnie podjąć pracę zarobkową.

Ochotnicze Hufce Pracy, chcąc sprostać zadaniom z zakresu aktywizacji młodych ludzi na rynku pracy, kładą szczególny nacisk na wspomaganie indywidualnego rozwoju jednostki i rozwój przydatności do zatrudnienia poprzez:

1. walkę ze zjawiskiem marginalizacji tzw. wykluczeniem społecznym,
 2. rozwój mobilności i elastyczności,
 3. upowszechnienie idei doradztwa, poradnictwa zawodowego i informacji zawodowej, · podniesienie roli i znaczenia pośrednictwa pracy jako formy wspomagającej zatrudnienie,
 4. rozwój zdolności niezbędnych do aktywności ekonomicznej,
 5. upowszechnienie idei uczenia się przez całe życie, · rozwój systemu szkoleń, kształcenia i doskonalenia,
 6. prowadzenie aktywnych programów rynku pracy dla młodzieży uczącej się, bezrobotnej i absolwentów,
 7. umożliwienie wychowankom uzupełnienia wykształcenia i zdobycia zawodu, tak aby mogli rozwijać swe talenty i decydować o życiu zawodowym i osobistym.
-